

vi fik at vide. Vi ved, at Skatterne svigter, at Tolden svigter. Men hvor meget dette har bragt Staten i Underbalance, fik vi ikke at vide. Hvor meget skylder vi bort i løs Gæld til Nationalbanken, til Kommunerne og saa fremdeles? Lad os faa det gjort op, lad os her i Rigsdagen faa klar Besked om, hvorledes det staar til med den nuværende Regerings finansielle Husholdning, og hvorledes Finansministeren tænker sig at komme over de Vanskeligheder, som formodentlig er til Stede allerede nu i indeværende Finansaar. Thi de nye Skatteforslag, som er bebudet om en Maaned, kan dog ikke komme til at virke paa indeværende Finansaar paa en Maade, som bringer os ud over Kalamiteten, selv om disse Skatter bliver nok saa høje. Jeg venter altsaa, at den højtærede Finansminister, naar han senere tager Ordet, er lidt rigeligere forsynet med Materiale, end han syntes at være, da han indledede Finanslovdebatten.

I øvrigt er det Regnskab, som er aflagt, den løbende Finanslov og det foreliggende Finanslovsforslag ikke opbyggelig Læsning, saaledes som vi allerede har sporet det i Venstres Ordførers (Brosen) Tale. Venstres Ordfører erklærede, at det er en overmaade vanskelig finansiell Situation, man befinder sig i. Det er det utvivlsomt — men hvorledes var det med alle de Løfter, der blev givet i 1920? Det er vist blevet helt anderledes, end man den Gang regnede med. Man kritiserede den Gang paa bedste Beskub, man lovede Overskud, hvor der før var Underskud, man lovede Standsning af Skatteskruen. Jeg sporede ikke i Finansministerens Tale forleden Dag noget om, at Skatterne skulde blive mindre i Fremtiden; men i Fjor blev der i alle Valgtalerne rettet voldsomme Angreb paa det Regimente, der drejede paa Skatteskruen, nu skulde det have Ende, nu skulde Godtfolk faa Lov til at slippe billigere med Skatten. Ja, der blev lovet meget! Liv i Omsætningen skulde der komme, Arbejdsro, Velstand for Erhvervslivet. Gud bedre det, hvilken Elenighed er der ikke kommet i Stedet for Opfyldelsen af alle de Løfter!

Jeg forstaar, at Ministerchefen og hans Partis Ordfører siger: Gaa udenom, thi hans egne og hans Meningsfællers Løfter staar skræmmende i hans Erindring. Alle Løfterne blev til Underskud. Statsbanerne druknede i de dyre Kulbunker, store faste Skatter ligger paa den nærmeste Fremtids Vej, der er ikke Spor af Liv i Omsætningen, tværtimod, Erhvervslivets

Velstand er ved at forsvinde, og der har aldrig været saa megen Standsning, saa megen Dødsstilhed, som der er i Omsætningen og Erhvervslivet i Øjeblikket. Løfterne var Ord, som det meste af det, der bragte de Herrer til Sejr, og Ord kan jo været meget godt, men det er alligevel ikke tilstrækkelig fast Bund at bygge paa. Mangelen paa Handlekraft søger Ministeriet fremdeles at dække med drabelige Taler om egen Storhed; navnlig et af Ministeriets Medlemmer har i den Henseende indlagt sig megen Berømmelse i den forløbne Sommer.

Finansministeren dvælede ved Statsaktiverne, ved Statsbanerne med et Underskud paa 72 Mill. Kr., ved Postvæsenet med et Underskud paa 16 ³/₄ Mill. Kr., og vi fik den beroligende Oplysning, at Statsbanernes Underskud ikke skyldtes Kullene. Nej saamænd, paa det aflagte Regnskab er det vel ikke Kullene, der — alene i alt Fald — spiller den Rolle; men i indeværende Aar virker Kullene ganske sikkert. En foreløbig Regnskabsmeddelelse for April—Juli viste 13 ¹/₂ Mill. Kr.'s Underskud, og det er klart, at nu, da Dagsprisen paa bedste Newcastle Dampkul er 38—40 Kr. — og det har den været i en Maanedes Tid, maa-ske længere —, spiller det en ikke ringe Rolle for Statsbanernes Drift, at man slæber med nogle Kul, der er indkøbt til halvtredie Hundrede Kr. — eller 200 Kroner, tror jeg Gennemsnitsprisen var. Den Prisnedgang, der er kommet paa Kul og andre Materialer, øver ingen Indflydelse paa Statsbanerne, for man har disse mægtige Bjerger fra den fuldkommen vilde og planløse Kulspekulation.

Jeg vil derfor i al Fredsommelighed sige til Regeringen: Lad os dog faa afskrevet Underskuddet paa disse Bjerger, lad os faa det Tab gjort op. Tabene og den slette Administration under Trafikministerens Ledelse kan dog ikke skjules, alle kender det og taler derom. Lad os saa hellere faa det Kulindkøb gjort op, lad os faa normale Priser at regne med, og lad os saa faa Takster svarende til de nuværende Kulpriser. Saa er der dog en Mulighed for — selv om den ikke er stor i Øjeblikket —, at der bliver noget Gods og nogle Personer at køre med, og at Underskuddet reelt bliver mindre end det, man nu paa Grund af denne uheldige Spekulation maa regne med. Ogsaa den Gennemsnitspris, der regnes med paa det foreliggende Finanslovsforslag, 80 Kr., er dog fuldkommen urimelig, eftersom Prisen ikke er mere end 40 Kr. Den Gennem-